

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 1 oktober 1919 kl. 4 e. m.

Första särskilda utskottets utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 4 k) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor.

Närvarande: herrar C. E. Svensson, Holmquist, greve Wachtmeister, Bäckström, Barthelson, Gustaf Nilsson, Källman, Nilsson i Tånga, Olsson i Kullenbergstorp, Bårg, Röing, Waldén, Lithander, Hage, Wigforss, V. Edw. Larson, J. B. Johansson, Norin, Åhlmans Olof Olsson, Jönsson i Boa, Jönsson i Fridhill och Brännström.

I en till riksdagen den 20 september 1919 avlåten, till första särskilda utskottet överlämnad proposition, nr 19, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av § 4 k) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor.

Häriigenom förordnas, att § 4 k) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 4.

Tullfrihet åtnjutes, utom för varor, vilka enligt tulltaxan äro fria från tullavgift, jämväl för:

k) skeppsproviant, medförd å fartyg kommande från utrikes ort,
Bihang till urtima riksdagens protokoll 1919. 11 saml. 1 avd. 6 häft. (Nr 6.) 1

för så vitt den erfordras ombord till fartygets besättning eller till medföljande passagerare, så länge fartyget icke efter avslutad resa avgått till annan svensk plats i inrikes fart, ävensom alla till proviant hänförliga varor, med undantag av konserver, dryckesvaror och tobak, vilka medföras å från utrikes ort ankommande, i genomgående järnvägståg insatt restaurationsvagn och av tullförvaltningen å plats, som först anlöpes, prövas icke överstiga behovet för passagerares bespisning under tågets gång genom Sverige; ankommande i fråga om skeppsproviant på tullförvaltningen å plats, som fartyget under resan eller efter utklarering till utrikes ort anlöper, att behörigen införsegla samt å märkrulla eller tullpass anteckna den del av det oförtullade proviantförrådet, som med avseende å besättnings och passagerares antal samt uppehållet på platsen och avståndet till nästa anloppsort eller till öppen sjö icke skäligen kan anses behöfelig för nyss angivna ändamål; och skall det sålunda införseglade förrådet av skeppsproviant, i mån som det icke efter avskrivning å märkrulla eller tullpass varder, efter vad nu är sagt, utlämnat till fritt förfogande och ej heller i behörig ordning återutföres, vederbörligen förtullas;

Denna förordning träder i kraft å dag, som av Konungen bestämmes.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får, under återopande av vad chefen för finansdepartementet till ovannämnda, vid propositionen fogade statsrådsprotokoll anført, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, antaga ovan återgivna förslag till förordning om ändrad lydelse av § 4 k) i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor.

Stockholm den 30 september 1919.

På första särskilda utskottets vägnar:

C. E. SVENSSON.